

Desuden er der oprettet 2 Fripladser til Minde om Digteren S. C. Andersen, og endelig har Stiftelsen paa Lagerspris 3 Pladser til midlertidig Indlæggelse af Børn, hvorfor Børnehjemmet aarlig oppebærer 1,200 Kr. Saavel Børnene som Tjenestepigerne maa som oftest optages uden Betaling. Naar saadan ydes, sættes den for Børnene til 6 à 8 Kr. maanedlig og for Pigerne til 4 à 8 Kr. maanedlig efter deres Arbejdsdygtighed.

Børnehjemmets Formaal er midlertidigt at optage Børn, som paa Grund af Sygdom i Hjemmet ikke der kunne faae den fornødne Pleie eller som staa hjælpeløse i Verden. De skulle i Stiftelsen have et Hjem, indtil de kunne forbruges. Til Børnenes Pleie og Opvartning haves særskilte Tjenestefolk. Tjenestepigehjemmet har et dobbelt Formaal, dels at optage tjenstledige Kvinder, indtil de kunne faae ny Tjeneste, dels at samle tvindelig Tvende Søn- og Døttredage om Eftermiddagen, for at disse paa denne Maade kunne faae Døttredage til at anvende deres Friid godt. Til denne Virksomhed søger Stiftelsen Hjælp af Statskassen, af 1,200 Kr. for Finantsaaret 1878—79.

Et Forslag om en saadan Understøttelse til Nærebros Børne- og Tjenestepigehjem fra Kirke- og Undervisningsministeren har foreligget for Udvalget. Forskjellige Omstændigheder have været Aarsag i, at Udvalget først nu har behandlet denne Sag. Man anbefaler iøvrigt Andragendet og foreslaar det henvist til Kirke- og Undervisningsministeriet.

22. Andragende fra Reservelieutenant i Flaaden Jens Jacob Clausen, (indbragt den 11te Januar 1878 af Folkethingetsmanden for Kjøbenhavns 8de Valokreds, Rabm).

Andrageren har tjent i Marinen under den første Slesvigske Krig, hvor han ombord paa Linieskibet Christian den Ottende deltog i Affæren ved Cæternørde, han var Krigsfange 1849 og gjorde Tjeneste ombord i Linieskibet Skold 1850. I Krigen 1864 meldte han sig som Frivillig, blev udnævnt til Reservelieutenant og gjorde som saadan Tjeneste først i Affæren ved Helgoland ombord i Korvetten Seimdal og senere som Først af en Kanonbaad. Saavel før som efter Krigen har han ernæret sig som Sømand, indtil han i Foraaret 1877 pludselig blev angreben af et meget heftigt Giattiffælde, der gjorde ham usiftet til al Virksomhed. Han er næsten blind og kan kun med Vanskelighed bevæge sig fra en Stue til en anden. Saavel efter hans eget Bidnesbyrd som efter vedlaatte Attester er han i en fuldkommen hjælpeløs Tilstand. Andragendet, der gaar ud paa en aarlig Understøttelse, er ledsaget af forskellige Anbefalinger saavel fra hans militære Foresatte som fra de Private, han har staaet i Forhold til. Et lignende Andragende til Marineministeriet har havt til Folge, at man har tilstaaet ham 50 Kroner een Gang for alle, medens Ministeriet beklager ikke at kunne yde ham videre Hjælp.

I Betragtning af, at Andrageren frivillig indtraadte blandt Fædrelandets Forsvare 1864, og hans nuværende hjælpeløse Tilstand finder Udvalget Anledning til at støtte Andragendet. Det foreslaar derfor at henvise Sagen til Marineministerien.

23. Andragende fra Uldspinder Thomas Jensen i Herning (indbragt den 15de Januar 1878 af Folkethingetsmanden for Veile Amts 3die Valokreds, Th. Nielsen).

Andragendet gaar ud paa at erholde Forsørgelse som Invalid. I denne Anledning oplyser han, at han i den første Slesvigske Krig gjorde Tjeneste som Ambulancesoldat i alle tre Aar. I Slaget ved Itzehoe fik han et Studsaar. Efter at have ligget paa Sygehuset kom han igjen til Regimentet, men gjenandt aldrig sin Forlyghed. Efter Krigen maatte han lade sig oplære til Uldspinder, da han ikke kunde udføre noget Lægsarbejde. Følgerne af Saaret have imidlertid forværret sig saaledes, at han nu ogsaa har maattet opgive dette Arbejde. Da han er aldeles uformuende, hans yngste Søn joag og maa forbruges af Foreldrene, og Konen heller ikke kan arbejde som tidligere, er hans Stilling meget sørgelig. Et lignende Andragende til Hs. Majestæt Kongen er bleven aflaaet i Senhold til en Undersøgelse af hans Tilstand, som et lægekyndigt Medlem af Bestyrelsen for Underklassernes Pensionering har foretaget i Kjøbenhavn den 26de Oktober 1876. Sogneraadet attesterer hans Uformuenhed og Stedets Læge, der har kjendt ham i mange Aar, erklærer, at hans Lidelser hidrøre fra det ovenfor omtalte Studsaar.

Al Andragendet fremgaar det tilstrækkelig, at de hjemlige Autoriteter og da ikke mindst Lægen, i hvis umiddelbare Nærhed han har boet i flere Aar, anse ham for at høre til de Personer, som ubetinget burde have Understøttelse som Invalid, hvorfor Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finantsministeren.